

Νευροδιαφορετικότητα

Μια καινούργια έννοια, μια καινούργια «πανδημία»;

«Γιατί να μην προτείνουμε ότι όπως η βιοποικιλότητα είναι απαραίτητη για τη σταθερότητα ενός οικοσυστήματος, έτσι και η νευροποικιλότητα μπορεί να είναι απαραίτητη για την πολιτιστική σταθερότητα;»

Αυτό αναρωτήθηκε η Αυστραλή κοινωνιολόγος Judy Singer το μακρινό 1998 στη διπλωματική της εργασία, όπου ταυτόχρονα επινόησε και υποστήριξε τον θαυμαστό όρο Νευροποικιλότητα, Νευροποικιλομορφία, Νευροδιαφορετικότητα (Neurodiversity).

Η Νευροδιαφορετικότητα υποστηρίζει ότι οι νευρο-αναπτυξιακές διαφορές συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων του αυτισμού, της ΔΕΠΥ, της δυσλεξίας και άλλων γνωστικών παραλλαγών, αποτελούν φυσικές και πολύτιμες διαστάσεις της ανθρώπινης ποικιλομορφίας.

Σύμφωνα με μελέτες η νευροποικιλομορφία υπήρχε σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, όμως τελευταίες έρευνες αναδεικνύουν ότι 1 στα 5 παιδιά έχει κάποιου είδους νευροποικιλομορφία και ότι το ποσοστό νευροδιαφορετικών ατόμων είναι 15-20% (!) του γενικού πληθυσμού. Αν ακολουθήσουμε το ιατρικό μοντέλο, θα έλεγε κανείς ότι έχουμε πανδημία!

Καθώς η λειτουργικότητα των νευροδιαφορετικών ανθρώπων εξαρτάται από το περιβάλλον τους και την αποδοχή που λαμβάνουν από αυτό οφείλουμε να γνωρίσουμε, να καταλάβουμε και να αγκαλιάσουμε τη νευροδιαφορετικότητα στην κοινότητα, στην εκπαίδευση αλλά και στο εργασιακό περιβάλλον.

Απαιτεί από εμάς να αμφισβητήσουμε τα στερεότυπα, να καταργήσουμε τα εμπόδια και να προωθήσουμε περιβάλλοντα που θα δέχονται και θα εξυμνούν τις διαφορετικές ανάγκες και τα ταλέντα όλων των ατόμων ώστε να οδηγηθούμε έτσι σε μια κοινωνία συμπερίληψης και ισότητας.

Έχει φτάσει πλέον η ώρα η νευροποικιλομορφία να γίνει σεβαστή και αποδεκτή, όπως οι διαφορές στην εθνικότητα, το φύλο ή το σεξουαλικό προσανατολισμό.

*Παιδιατρική Νοσηλεύτρια, Μητέρα παιδιού με αυτισμό, Πιστοποιημένη Patient Advocate της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Ασθενών.

ΑΚΟΥ ΤΗ ΦΩΝΗ ΣΟΥ | Γράφει η Αλεξάνδρα Συγογιάννη*